

Publicerad 2007-05-02 21:30 av nattfjaeril

Skrev den när Rut blivit överkörd, men jag har en känsla av att det är något mer med, fast jag påstår att det bara är ord.

Ett fotografi?

Ett fotografi?

Är det allt som finns kvar,

tusen minnen och en flod tårar

jag skulle kunna dränka mig i?

Det finns inget mer nu,

än askan av en dröm

- du är ett fotografi

ett minne

och jag är en akvarellmålning

där färgerna inte kan

bestämma sig

om de ska vara harmoniska

eller visa min sorg...

Och det är något som viskas tyst i vinden

mitt namn,

men det är bara jag som hör.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren nattfjaeril med Poeter.se id #14756 innehar upphovsrätten